

يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَأْيِسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ
إِنَّهُ لَا يَأْيِسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٧﴾

87 “- Oğullarım, gidin, Yûsuf’u ve kardeşini iyi araştırın. Allah’ın hayat bahşeden rahmetinden ümit kesmeyin. Kulluk sözleşmesindeki ortak taahhütlerini, Allah’a iman, kulluk ve sorumluluk bilincini şuur altına iterek örtbas edip inkârda ısrar eden kâfir bir kavimden başkası Allah’ın hayat bahşeden rahmetinden ümit kesmez” dedi.

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَّا الضُّرَّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ
مُرْجِيَةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٨﴾

88 Sonra tekrar Mısır’a gidip, Yûsuf’un huzuruna girince:

“- Ey Devletlü vezir, biz ve ailemiz felâketler, sıkıntılar içinde, ekonomik dar boğazda, kıtlık seneleri yaşıyoruz. Pek az bir sermaye ile geldik. Bize dolu dolu ölçeklerle ver; ayrıca bize, zekâtına, sadakana sayarak bağışta bulun. Allah, imanda sadakatlerinin ve kemallerinin ifadesi olan sadaka, zekât verenleri, bağışta bulunanları mükâfatlandırır” dediler.

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾

89 Yûsuf:

“- Bilgi ve muhakemeden yoksunluğunuz, ihtirasınız, cahilliğiniz yüzünden Yûsuf’a ve kardeşine yaptıklarınızı biliyor musunuz?” dedi.

قَالُوا إِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا
إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾

90 Onlar:

“- Yoksa sen, gerçekten Yûsuf musun?” dediler.

“- Ben Yûsuf’um. Bu da kardeşim. Birbirimize kavuşmayı Allah bize lütfetti. Çünkü kim Allah’a sığınır, emirlerine yapışır, günahlardan arınıp, azaptan korunur, kulluk ve sorumluluk şuuruyla, haklarına ve özgürlüklerine sahip çıkarak şahsiyetli davranır, dinî ve sosyal görevlerinin bilincinde olur ve sabrederek mücadeleye devam ederse, Allah iyiliği, iyi niyetleri, dinin, ahlâkın ve kamu vicdanının emirlerini, devamlı davranışlarına, ilişkilerine, görevlerine, hayatlarına yansıtan, samimiyetle ibadet eden, aktif olarak iyiliğe, iyi uygulamaya, iyileştirmeye örnek olan, işlerinde mükemmellik, dürüstlük ve başarı için dikkat harcayan, hayırlı icraatlar, kalıcı hizmetler yapan müslüman idarecilerin ve müslümanların mükâfatını zâyî etmez” dedi.

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ أَثَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ ﴿٩١﴾

91 Onlar:

“- Allah’a yemin olsun ki, Allah seni bize üstün kıldı. Biz hata ettik, günahkâruz, kusurluyuz” dediler.

قَالَ لَا تَثْرِبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٩٢﴾

92 Yûsuf:

“- Bu gün, kınanıp, azarlanmayacaksınız. Sizi Allah bağışlasın. O, merhametlilerin en merhametlisidir” dedi.

اِذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَالْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا
وَأَتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾

93 “- Benim şu gömleğimi götürün, babamın yüzüne koyun, gözü açılır, görür. Bütün ailenizi buraya, bana getirin” dedi.

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُونِ ﴿٩٤﴾

★ 94 Kafile Mısır’dan ayrılınca, babaları:

“- Eğer, bana bunamış demezseniz, ben Yusuf’un kokusunu aldığımı hissediyorum” dedi.

قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿٩٥﴾

95 Yanındakiler:

“- Allah’a yemin olsun ki sen, Yusuf’a olan sevginin geçmiştekine benzer sarhoşluğu içindesin” dediler.